

چرا بعضی پدر مادرها یکی از فرزندانشان را بیشتر از بقیه دوست دارند؟

بر اساس مطالعه‌ای که نتیجه آن روز پنج‌شنبه از سوی انجمن روان‌شناسی آمریکا منتشر شد...

بر اساس مطالعه‌ای که نتیجه آن روز پنج‌شنبه از سوی انجمن روان‌شناسی آمریکا منتشر شد، عواملی مانند ترتیب تولد، خلق و خو و جنسیت ممکن است نه تنها بر شیوه‌ای که شما فرزندانتان را تربیت می‌کنید بلکه بر چگونگی رفتار شما با آنها تأثیر بگذارد.

پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: یورو نیوز: بر اساس مطالعه‌ای که نتیجه آن روز پنج‌شنبه از سوی انجمن روان‌شناسی آمریکا منتشر شد، عواملی مانند ترتیب تولد، خلق و خو و جنسیت ممکن است نه تنها بر شیوه‌ای که شما فرزندانتان را تربیت می‌کنید بلکه بر چگونگی رفتار شما با آنها تأثیر بگذارد.

حضور بزرگ ترهای امن همچون مادر و پدر در تروماهای مربوط به کودکان همیشه اهمیتی بسیار جدی‌تر از حضور یک مشاور و متخصص دارد.

در این متآنالیز (نوعی تحلیل آماری که نتایج چند تحقیق علمی را با هم ترکیب می‌کند)، یافته‌های ۳۰ تحقیق و ۱۴ پایگاه داده، در کنار اطلاعات بیش از ۱۹ هزار نفر تجزیه و تحلیل شدند.

پژوهشگران برای این کار، علاوه بر شاخص سن، به ویژگی‌های شخصیتی و جنسیتی همچنین به گزارش‌های مربوط به درمان، کنترل‌های بهداشتی و تعاملات مثبت و منفی والدین با هر کودک نیز توجه کردند.

آنها دریافتند دختران و کودکانی که وظیفه شناس‌تر و با والدینشان موافق‌تر بودند، بیشتر محبوب والدینشان بودند.

دکتر الکساندر جنسن، دانشیار دانشگاه «بریگم یانگ» در ایالت یوتای آمریکا و نویسنده اصلی این گزارش می‌گوید: «دفعه بعد که به این فکر افتادید که آیا خواهر یا برادران فرزند محبوب والدینتان است، به یاد داشته باشید که معمولاً چیزی فراتر از بزرگ‌ترین یا کوچک‌ترین عضو خانواده بودن مطرح است. ممکن است موضوعاتی مانند میزان مسئولیت‌پذیری یا خلق و خو در میان باشد؛ یا اینکه کنار آمدن با او آسان‌تر است.»

با این وجود از نظر دکتر الن وبر لیبی، روانشناس بالینی بازنشسته، این ترجیح دادن‌ها ممکن است موقتی باشد و بسته به شرایط تغییر کند.

به گفته او، شاید کودک مورد علاقه، والدینش را به یاد مادر بزرگ محبوبی می‌اندازد که اکنون دیگر فوت شده است؛ یا اینکه کودک با احساسات شما هماهنگ است و بعد از گذراندن یک روز سخت به شما کمک می‌کند.

شما می‌توانید همه فرزندان خود را دوست داشته باشید اما همزمان وقت بیشتری را با یکی از آنها بگذرانید یا رفتار متفاوتی با آنها داشته باشید.

این تحقیق همچنین نشان داد که کودکانی که محبوب والدینشان هستند، از سلامت روانی بهتر، نمرات بهتر، توانایی بیشتر در تنظیم احساسات و روابط سالم‌تری برخوردارند.

خطرات «فرزند ارجح بودن»

با این وجود دکتر وبر لیبی معتقد است که «فرزند ارجح بودن» همیشه هم خوب نیست. زیرا گاه باعث زیاده‌روی در حمایت از آنها می‌شود و در نتیجه، این کودکان مهارت‌های خوب و مفید زندگی را نمی‌آموزند.

همچنین ممکن است دیگر فرزندان این پیام را دریافت کنند که باید به «روش‌های خاصی» برای جلب توجه و کسب محبت والدین متوسل شوند که ممکن است آنها را از داشتن یک زندگی آزاد باز دارد.

علاوه بر این، فرزندی که مورد علاقه نیستند گاه (و نه همیشه) در بزرگسالی با مشکلات بیشتری مواجه می شوند؛ مشکلاتی مانند خطر مصرف مواد مخدر، سلامت روانی ضعیف تر و روابط خانوادگی ضعیف تر. آنها همچنین در مدرسه و خانه بیشتر دچار مشکل می شوند.

چگونه رفتاری عادلانه با فرزندانمان داشته باشیم؟

دکتر الکساندر جنسن می گوید: «چالش این است که خواهر و برادرها با یکدیگر متفاوت هستند و باید تا حدودی به گونه ای متفاوت تربیت شوند؛ البته به روش هایی سالم و مناسب. این یافته ها به این دلیل اهمیت دارند که به والدین نقطه آغازینی می دهند تا فکر کنند با کدام یک از فرزندان خود تمایل به انجام رفتاری مطلوب تر از بقیه دارند.»

به گفته او، اگر کودکان بفهمند که چرا با آنها متفاوت از خواهر و برادرشان رفتار می شود، کمتر تحت تأثیر چنین اقداماتی قرار می گیرند.

به عنوان مثال، دختر بزرگ جنسن در سن ۶ سالگی نزد او آمد و شکایت کرد که لباس های کمتری نسبت به خواهر کوچکترش دارد. او نیز در پاسخ گفت که خواهرش لباس های دست دوم او را می گیرد و به همین دلیل لباس های بیشتری دارد.

دکتر جنسن امیدوار است که والدین با مطالعه این گزارش، به ارزیابی نحوه رفتار خود با فرزندانمان بپردازند و تلاش کنند تا مطمئن شوند که تفاوت هایی که میان آنها قائل شدند، منصفانه و درک شده توسط فرزندانمان است.

به گفته دکتر وبر لیبی، مهم است که حرفهای دیگران را نیز بشنوید و زمانی که شریک زندگی، اعضای خانواده یا دوستانتان به تفاوت های فرزند پروری شما اشاره می کنند، ذهن خود را باز نگه دارید و آماده اصلاح رفتارانتان باشید.

دکتر جنسن می گوید: «از اینکه از بچه هایمان در این باره بپرسید، نترسید. تا اگر فرزندانتان فکر می کنند اوضاع بین آنها و خواهر و برادرشان ناعادلانه است، به شما اطلاع دهند حتی اگر صراحتاً نگویند. بعد از آن سعی کنید حالت تدافعی نداشته باشید و درباره آن گفتگو کنید.»